

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges med 54 Stemmer mod 6.

N. Hage: Maaſtee jeg maa tillade mig at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Montad: Denne Sag er dog vistnok bleven saa udførlig og grundtig drøftet her i Salen, og der er jo ogsaa adskillige Medlemmer, som have havt Leilighed til at prøve dette Spørgsmaal under en anden Sag, at det vel kan overlades til de enkelte Medlemmer at stille de Ændringsforslag, hvortil de maatte finde Anledning.

Sſherning: Jeg troer, at det næsten vil være umuligt ved nogetsomhelst Ændringsforslag at bringe Noget af en virkelig Overformynderilov ud af det foreliggende Forslag; men imidlertid fortjener Forsøget at gøres, efterat Forsamlingen har henviist denne Lov til 2den Behandling. Jeg skal derfor støtte Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse.

Ovenstaaende Forslag af N. Hage sattes derpaa under Afstemning og vedtoges med 38 Stemmer imod 24.

Man gif derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Forslag til Lov om Sundheds-Politiet i Kongeriget Danmark. (Forslaget findes i Anhang A. Sp. 1153 ff.)

Glahn: Denne Lov har i det andet Thing været underkastet en meget vidtløftig Behandling og er derved undergaaet Forandringer, som vel for endeel kunne siges at have forandret dens Charakter, hvilket muligviis kan være heldigt. Det er muligt, at en saadan Overgangslov er nødvendig, for i sin Tid at ordne dette Forhold fuldkommen tilfredsstillende i enhver Henseende; men det forekommer mig dog, at enkelte af de Forandringer, der ere

indførte i Forslaget, ikke kunne kaldes Forbedringer, og at man navnlig er gaaet Sagkyndigheden for nær. Naar man saaledes i Sammensætningen af den overordnede Bestyrelse af Sundhedspolitiet, Amtets Sundhedsdirection, lægger Hovedvægten paa, at det lægekundige Medlem skal boe ved Siden af Amtmanden, og ikke engang hænder Phycicus denne Plads, naar han boer i Amtet, da forekommer dette mig ikke at være heldigt; thi man har derved forudsat, at den ene Læge var ligesaa god som den anden, naar han kun havde taget medicinsk Examen. Det er min Formening, at Læger kunne have uddannet sig i meget forskellig Retning, og navnlig troer jeg, at de fleste Læger mere have tænkt paa at helbrede Sygdomme end paa at forebygge dem, især naar det er Mænd, som i længere Tid have boet affdes og sjelden have faaet Leilighed til at forlade deres nærmeste Virkefæds. Det kunde vel ogsaa tænkes, at der kunde opstaae vanstelige Forhold imellem den øverste Embedslæge, i Almindelighed Phycicus, og det lægekundige Medlem af Amtets Sundhedsdirection, da den Eine i det ene Tilfælde og den Anden i det andet Tilfælde vil kunne blive den Overordnede; det vil vist have sine Vansteligheder at ordne Forholdet imellem disse. Det forekommer mig heller ikke at være fuldkommen i sin Orden, at den Vedtægt, som skal ordne Grændsen for Sundhedspolitiets Virksomhed paa de forskellige Steder, skal forelægges Amtsrædet eller Communalbestyrelsen til Vedtagelse, og ikke engang Sundhedscommissionen eller Sundhedsdirectionen til Derveilelse. Communalbestyrelsen eller Amtsrædet kan vel tilkalde Læger eller andre Sagkyndige til Raadslagning uden Stemme, men det forekommer mig naturligere, at Vedtægten først blev forelagt Sundhedscommissionen til Betænkning og dernæst Communalbestyrelsen eller Amtsrædet til Vedtagelse. I det Hele kan jeg ikke frigjøre mig for den Anskuelse, at ligesaa vist, som det første Lovforslag om Sundhedspolitiet, der var udarbejdet af det kongelige Sundhedscollegium og som har givet Anledning til denne Sags Fremkomst, maaſtee vel meget tog Hensyn til det, man kalder den nye Hygieines Fordringer, ligesaa vist forekommer det mig ogsaa,